

عنوان مقاله:

نقش کمال گرایی و خود دلسوزی در پیش بینی فرسودگی والدینی مادران دارای کودکان با اختلال یادگیری خاص

محل انتشار:

بیست و دومین کنفرانس ملی روانشناسی، علوم تربیتی و اجتماعی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

فائزه زراعتی - کارشناسی ارشد رشته روانشناسی عمومی، دانشگاه سلمان فارسی کازرون

مسلم عباسی - استادیار گروه روانشناسی عمومی، دانشگاه سلمان فارسی کازرون

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر پیش بینی فرسودگی والدینی بر اساس کمال گرایی و خوددلسوزی در مادران کودکان اختلال یادگیری خاص می باشد. روش مطالعه توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی مادران دارای کودک مبتلا به اختلال یادگیری خاص که در شهر شیراز در سال ۱۴۰۱ بود. نمونه آماری بر اساس فرمول فیدل تاپاچنیک (۲۰۰۷) به روش نمونه گیری در دسترس تعداد ۱۲۳ نفر انتخاب شد. ابزار اندازه گیری شامل مقیاس ۲۶ سوالی خوددلسوزی فرم بلند (نف، ۲۰۰۳)، - مقیاس ۲۳ سوالی سنجش فرسودگی والدینی (رزگام و همکاران، ۲۰۱۸) و پرسشنامه ۲۳ سوالی کمال گرایی (فراس و همکاران، ۱۹۹۰) بود. یافته های پژوهش حاکی از آن بود که کمال گرایی و خوددلسوزی با سطح اطمینان ۹۹٪ با فرسودگی والدینی در مادران کودکان اختلال یادگیری خاص دارای رابطه معناداری هستند. نتیجه پژوهش حاکی از آن بود که هرچه قدر کمال گرایی افزایش می یابد فرسودگی والدینی هم بیشتر می شود. همچنین خوددلسوزی با فرسودگی والدینی در مادران کودکان اختلال یادگیری خاص دارای رابطه معناداری هستند و این رابطه به صورت معکوس هست؛ بنابراین هرچه قدر خوددلسوزی افزایش می یابد فرسودگی والدینی کمتر می شود.

کلمات کلیدی:

اختلال یادگیری خاص، خوددلسوزی، فرسودگی والدینی، کمال گرایی، مادران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1979258>

